

၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွက် အာဆီယံ+၃ ဒေသဆိုင်ရာစီးပွားရေးအလားအလာအား
မီးမောင်းထိုးပြခြင်း

မက်ကရိုစီးပွားရေးအလားအလာနှင့် စိန်ခေါ်မှုများ

၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်းရှိနိုင်ငံများသည် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှုတွင် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကာကွယ်မှုများ မြင့်မားလာသည့် ကမ္ဘာ့မူဝါဒမရောရာမှုများ ရှိနေသော်လည်း ပြင်ပရိုက်ခတ်မှုများကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးဈေးကွက်များသည် မတည်မငြိမ်ဖြစ်ကာ ဒေသတွင်းရှိ ထွန်းသစ်စဈေးကွက်များအပေါ် ရိုက်ခတ်မှုများရှိနေပါသည်။

- အဓိကကျသော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများတွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအရှိန်အဟုန် တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လျက်ရှိသော်လည်း မူဝါဒမရောရာမှုကြောင့် ပြန်လည်ဦးမော့နိုင်မှုအား လျော့နည်းစေနိုင်ပါသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ အစိုးရ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုကိုအားပေးသည့် အစီအစဉ်သည် စီးပွားရေးတိုးတက်မှု အလားအလာများရှိသော်လည်း ပိုမိုတင်းကျပ်လာသည့် ကုန်သွယ်မှုနှင့် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးမူဝါဒများကြောင့် တိုးတက်မှုကို နှေးကွေးစေနိုင်ပါသည်။ ယူရိုနယ်ပယ်နှင့် ယူကေတို့တွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအရှိန်အဟုန်သည် မျှော်လင့်သည်ထက် ပိုမိုကောင်းမွန်ခိုင်မာနေသော်လည်း အဓိကယူရိုဇိုင်ငံများ၏ ရွေးကောက်ပွဲအကြို စီးပွားရေးအလားအလာနှင့် ဘရက်ဇစ် (Brexit) ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှုများအပေါ် စောင့်ကြည့်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။
- ကမ္ဘာ့မူဝါဒမရောရာမှုကြောင့် ရိုက်ခတ်မှုများသည် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်းသို့ ကုန်သွယ်မှုနှင့် ငွေရေးကြေးရေးလမ်းကြောင်းများမှတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်လျက်ရှိပါသည်။ ကုန်သွယ်မှုကဏ္ဍတွင် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှုနှင့် ကုန်ပစ္စည်းဈေးနှုန်းများ ပြန်လည်မြင့်တက်လာနိုင်မည့် လက္ခဏာများကြောင့် အားတက်စဖွယ်ဖြစ်သော်လည်း၊ အမေရိကန်အစိုးရ၏ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကာကွယ်မှု လက္ခဏာများသည် အဆိုပါကုန်သွယ်မှုဆိုင်ရာ နာလံထူမှုကို ခြိမ်းခြောက်လာပါသည်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နှင့် နှစ်နိုင်ငံကုန်သွယ်ရေးပိုလျှံမှုဖြင့် ကုန်သွယ်နေသည့် အာဆီယံ+၃ ဒေသရှိနိုင်ငံများကို ဦးတည်နေပါသည်။ ငွေရေးကြေးရေးဈေးကွက်များတွင်လည်း အမေရိကန်ဖယ်ဒရယ်အတိုးနှုန်းမြှင့်တင်ကာ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးသတ်မှတ်ချက်များ တင်းကျပ်လျက်ရှိသဖြင့် မူဝါဒမရောရာမှုသည် ငွေရေးကြေးရေးဈေးကွက်

မတည်ငြိမ်မှုကို ပိုမိုဖြစ်ပေါ်စေခြင်းနှင့် ထွန်းသစ်စေရေးကွက်များမှ အရင်းအနှီးများ စီးထွက်မည့် အန္တရာယ် ပေါ်ပေါက်စေခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုသည် အမေရိကန်၏ ကုန်သွယ်ရေး ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကာကွယ်မှု မြင့်မားလာခြင်းမှ ပေါ်ပေါက်သည့် ဆုံးရှုံးမှုအန္တရာယ်ရှိသော်လည်း ဆက်လက် တည်ငြိမ်နေမည်ဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။ ထိုတိုးတက်မှုသည် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်း တိုးတက်မှုကို တည်ငြိမ်နေစေမည်ဖြစ်ပြီး၊ ၂၀၁၇ နှင့် ၂၀၁၈ ခုနှစ်တွင် ၅.၂ နှင့် ၅.၁ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီးရှိမည်ဟု မျှော်မှန်းရပါသည်။

- တရုတ်နိုင်ငံ၏ ကာလတို စီးပွားရေးတိုးတက်မှုသည် ဖွဲ့စည်းမှုဆိုင်ရာ ပြုပြင်ချိန်ညှိခြင်းများအကြား တည်ငြိမ်မည့်လက္ခဏာများ ပြနေသကဲ့သို့၊ ထုတ်လုပ်သူဈေးနှုန်းများသည်လည်း မကြာသေးမီ ကာလအတွင်း သိသာစွာ မြင့်တက်သွားခဲ့ပါ သည်။ တရုတ်နိုင်ငံ၏ တည်ငြိမ်နေသော စီးပွားရေး တိုးတက်မှုကြောင့် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်း စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းကို ဆက်လက်တည်ငြိမ်စေ မည်ဖြစ်ပြီး တရုတ်နိုင်ငံမှ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများမှ ကုန်စည်များကို ဆက်လက်တင်သွင်း စေနိုင် မည်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံပိုင်လုပ်ငန်း (SOE) ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု အရှိန်မြှင့်တင်ခြင်း၊ စက်မှုကုန်ပစ္စည်းများ လိုအပ်သည်ထက်များစွာ ကျော်လွန်၍ ထုတ်လုပ်မှုကိုလျှော့ချခြင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၏ ကြွေးမြီကိုကန့်သတ်ခြင်းနှင့် ငွေရေးကြေးရေးတည်ငြိမ်မှုကို ပျက်ပြားစေသည့် အန္တရာယ်များကို ထိန်းသိမ်းခြင်းတို့သည် အဓိကစိန်ခေါ်မှုများအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေမည်ဖြစ်ပါသည်။
- ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း စီးပွားရေးတိုးတက်မှုသည် မက်ကရိုစီးပွားရမ္မာဒါများနှင့် ပြည်ပ ဝယ်လိုအားများကြောင့် မျှော်မှန်းထားသည် ထက် ပိုမိုခိုင်မာနေ မည်ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်ငွေတိုက် စာချုပ်အတိုးနှုန်း ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့် ဂျပန်အစိုးရငွေတိုက်စာချုပ် အတိုးနှုန်း မြင့်တက်လာသည့် အတွက် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများသို့ ဂျပန်နိုင်ငံမှ ငွေချေးစာချုပ်စာတမ်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု စီးဆင်းမှုများ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေမည်ဖြစ်ပါသည်။
- AMRO ၏ အမေရိကန်၊ တရုတ်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့မှ အကျိုးသက်ရောက်ပုံကို Global Vector Autoregressive (GVAR) model ဖြင့်လေ့လာချက်အရ အမေရိကန်နှင့် တရုတ်နိုင်ငံတို့၏ စီးပွားရေး ရိုက်ခတ်မှုသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အလားတူရိုက်ခတ်မှုထက် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ၏ ပို့ကုန်များအပေါ်

ပိုမိုသက်ရောက်မှုဖြစ်စေပြီး၊ တရုတ်နိုင်ငံမှရိုက်ခတ်မှုသည် အမေရိကန်မှ ရိုက်ခတ်မှုထက် ပိုမိုကြာရှည်ပါသည်။ အမေရိကန်၊ တရုတ်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကဏ္ဍအပေါ် ကျရောက်သည့် ဖိအားများကလည်း ဒေသတွင်း ထွန်းသစ်စံဈေးကွက်များရှိ ငွေရေးကြေးရေးနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကဏ္ဍများဘက်သို့ ဖိအားကူးစက်လာနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ကုန်သွယ်ရေးအလားအလာ မရေရာသော်လည်း ပြည်တွင်းဝယ်လိုအားသည် ငွေကြေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒများ၏ အထောက်အကူဖြင့် ဒေသတွင်း စီးပွားရေးတိုးတက်မှုကို ဆက်လက်မောင်းနှင်နေမည်ဖြစ်သည်။ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများတွင် နိုင်ငံခြားသုံးသီးသန့်ရန်ပုံငွေသည် ဆက်လက်ခိုင်မာလျက်ရှိပါသည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ်နှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက ငွေကြေးမူဝါဒနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒတို့ ၏ မူဝါဒဆိုင်ရာအခန်းကဏ္ဍမှာ ကျဉ်းမြောင်းလာပါသည်။

- နိုင်ငံခြားသုံးသီးသန့်ရန်ပုံငွေသည် သွင်းကုန်ဆိုင်ရာသမားရိုးကျ တိုင်းတာချက်များနှင့် ကာလတိုပြင်ပကြွေးမြီကို ကာမိစေမည့်ပမာဏထက် မြင့်မားနေသော်လည်း အရင်းအနှီးစီးထွက်နိုင်သည့် ဖိအားများကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် ယင်း နိုင်ငံခြားသုံးသီးသန့်ရန်ပုံငွေကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားသင့်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားသားပိုင် ပြည်တွင်းငွေကြေး ရရန်ပိုင်ခွင့်များ ရုတ်တရက်ထိန်းချုပ်ခြင်း (unwinding) နှင့် စွန့်စားမှုလျော့ချသည့်အခြေအနေမျိုး (risk-off scenario) တွင် အရင်းအနှီး စီးထွက်မှုများသည် ငွေလဲလှယ်နှုန်းနှင့် နိုင်ငံခြားသုံးသီးသန့်ရန်ပုံငွေများအပေါ် ဖိအားများ ထပ်မံဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ငွေလဲလှယ်နှုန်းကို ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ် ဖြစ်စေခြင်းအပြင် သင့်တင့်စေရန် ကြားဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြင်ပရိုက်ခတ်မှုဒဏ်များကို တုံ့ပြန်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။
- ငွေကြေးမူဝါဒအခန်းကဏ္ဍတွင် ၂၀၁၆ ခုနှစ်နှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက ငွေကြေးဖောင်းပွမှု မြင့်တက်နေခြင်းနှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၌ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေများ တင်းကျပ်လာခြင်းတို့သည် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအတွက် တိုးတက်မှုကို အထောက်အကူပြုမည့် ပျော့ပြောင်းသော ငွေကြေးမူဝါဒ ကျင့်သုံးနိုင်မည့် အခန်းကဏ္ဍ လျော့နည်းလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ချေးငွေပမာဏ တိုးမြှင့်နေမှုကြောင့် သို့မဟုတ် ပြင်ပကြွေးမြီများကြောင့် ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် နိုင်ငံများသည် အထောက်အကူပြုမည့် ငွေကြေးမူဝါဒကို ကျင့်သုံး၍ စီးပွားရေးတိုးတက်စေရန်နှင့် ငွေရေးကြေးရေးတည်ငြိမ်မှု

ထိန်းသိမ်းရာတွင် တစ်ပြိုင်နက်တည်းဆောင်ရွက်ရန် ကြီးမားသည့် အခက်အခဲများနှင့်ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

- စီးပွားရေးနယ်ပယ်၌ ဆုံးရှုံးမှုများသက်သာစေရန် ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒသည် အရေးပါသည့် အခန်းကဏ္ဍမှ ရှိနေသော်လည်း ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒ နယ်ပယ်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းလျက်ရှိပြီး၊ အချို့နိုင်ငံ များတွင် ဘဏ္ဍာရေးစည်းမျဉ်းများဖြင့် ကန့်သတ်မှုများရှိနေပါသည်။ အစိုးရကြွေးမြီလျော့ နည်းပြီး ပြည်ပငွေပေးငွေယူရှင်းတမ်းအခြေအနေ အားကောင်းသော ဒေသတွင်းနိုင်ငံများသည် သင့်တော်သော ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒ ချဲ့ထွင်ရန် စဉ်းစားနိုင်သည့် အခြေအနေရှိပါသည်။ သာမန်ငွေစာရင်း (current account) နှင့် ဘဏ္ဍာရေးရှင်းတမ်း (fiscal balance) တွင် နှစ်ထပ်ကွမ်းလိုငွေပြမှု (twin deficits) ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပြည်ပချေးငွေများအပေါ် အားထားနေရသည့်နိုင်ငံများအနေဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒချဲ့ထွင်ရန် ကြိုးပမ်းသည့်အခါ ဘဏ္ဍာငွေဖြည့်ဆည်းရာတွင် တင်းကြပ်သော ကန့်သတ်ချက်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရဖွယ် ရှိပါသည်။
- လက်ရှိမရေရာသော ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှင့် တည်ငြိမ်မှုအကြား မူဝါဒရေး ဆွဲချမှတ်သူများသည် ငွေရေးကြေးရေးတည်ငြိမ်မှုကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ငွေကြေးမူဝါဒအပေါ် ကန့်သတ်မှုများ ရှိသည့်အခြေအနေတွင် ဒေသတွင်း မူဝါဒရေးဆွဲချမှတ်သူများသည် ငွေရေးကြေးရေးတည်ငြိမ်မှုကို ကာကွယ်ရန်နှင့် တိုးတက်မှုကို အထောက်အကူပြုရန်အတွက် ရည်မှန်း ချက်သတ်မှတ်ထားရှိသည့် မက်ကရိုပရိုဒင်ရှယ်မူဝါဒ ဆိုင်ရာနည်းလမ်းများကို စဉ်းစားနိုင်ပါသည်။ ကာလတိုဝယ်လိုအား စီမံခန့်ခွဲသည့်မူဝါဒ (demand management policies) ကန့်သတ်ချက်များ ရှိနေခြင်းကြောင့် မူဝါဒရေးဆွဲချမှတ်သူများသည် ဖွဲ့စည်းမှုပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအစီအစဉ်ကို အရှိန်မြှင့် ရန်လိုပေလိမ့်မည်။

အာရှငွေကြေးရေးအကျပ်အတည်းကာလပြီးနောက် နှစ် ၂၀ ကြာ အာဆီယံ+၃ ဒေသ

၂၀၁၇ ခုနှစ်သည် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်း အခြေခံအုတ်မြစ်များနှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုလမ်းကြောင်း၊ ဒေသတွင်းပေါင်းစည်းခြင်း စသည်တို့ကို ပုံဖော်ပေးခဲ့သော အဓိကသမိုင်းဖြစ်ရပ်တစ်ခုဖြစ်သည့်အပြင်၊ အကျပ်အတည်းစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် ဖြေရှင်းမှုများအပေါ် မူဝါဒချမှတ်သူများ၏ ရှုဒေါင့်များကိုပါ ပြောင်းလဲစေခဲ့သည့် အာရှငွေကြေးရေးအကျပ်အတည်း အပြီးနှစ် ၂၀ ပြည့်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် အာရှငွေကြေးရေးအကျပ်အတည်းသည် အကျပ်အတည်းစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် ဖြေရှင်းမှုများအတွက် ဒေသတွင်း ငွေကြေးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် အရေးပေါ်လိုအပ်ကြောင်း မီးမောင်းထိုးပြခဲ့ပါသည်။ ဒေသတွင်း ငွေကြေးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုရလဒ်အဖြစ် အာဆီယံ+၃ ငွေကြေးရေးလုပ်ငန်းစဉ်အောက်တွင် ချင်းမိုင်ရှေးဦးလှုပ်ရှားမှုစတင်ခဲ့ပြီး၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ချင်းမိုင်သဘောတူညီမှု (Chiang Mai Initiative Multilateralisation (CMIM) Agreement) အဖြစ် တိုးချဲ့ခြင်း၊ CMIM ကိုအထောက်အကူပြုရန်အတွက် သီးခြားလွတ်လပ်သည့် အာဆီယံ+၃ မက်ကရိုစီးပွားရေးသုတေသနရုံး AMRO ကို တည်ထောင်ခြင်းများ လုပ်ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။

- အာရှငွေကြေးရေးအကျပ်အတည်း (၁၉၉၇-၂၀၀၆) အပြီး ပထမဆယ်စုနှစ်သည် စီးပွားရေး တောင့်တင်းခိုင်မာစေမှု၊ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်များ ပြန်လည်တည်ဆောက်သည့် ကာလဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ပြန်လည်ဦးမော့ရန် ငွေလဲလှယ်နှုန်းများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ငွေကြေးရေးကဏ္ဍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ၊ ဘဏ္ဍာရေး တောင့်တင်းခိုင်မာစေရေးနှင့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအပေါ် အခြေခံကျ၍ သိသာသည့် မူဝါဒဆိုင်ရာချိန်ညှိမှုများ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ငွေကြေးရေးအကျပ်အတည်း ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရသော နိုင်ငံများသည် ထိုမူဝါဒဆိုင်ရာချိန်ညှိမှုများအရ ပို့ကုန်များ ပြန်လည်ဦးမော့စေခြင်းဖြင့် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်များ ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
- အာရှငွေကြေးရေးအကျပ်အတည်းနောက်ပိုင်း ဒေသတွင်းနိုင်ငံများမှ ကုန်သွယ်မှု၊ နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် အရင်းအနှီး စီးဆင်းမှုများကို ဆက်လက် ဖွင့်ပေးခဲ့သည့်အတွက် ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ ဖြစ်ကြသည့် အမေရိကန်နှင့်ယူရိုဇုန်တို့၏ ပြည်ပဝယ်လိုအား သိသာစွာကျဆင်းသွားသည့် ကာလတွင်ပင် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ- အထူးသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲအာဆီယံနိုင်ငံများသည် ဒေသတွင်းပေါင်းစည်းခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူးများကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးအကျပ်အတည်းနောက်ပိုင်း ဒေသတွင်း ကုန်သွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင် တရုတ်နိုင်ငံပါဝင်လာမှု၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို လည်းကောင်း ရရှိခဲ့ကြပါသည်။ အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများတွင် ဂျပန်နိုင်ငံကအဓိက ငွေထုတ် ချေးသူ၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူ အခန်းကဏ္ဍမှ ဆက်လက်ပါဝင်လာသည့်အတွက် ဒေသတွင်း ငွေရေးကြေးရေး စီးဆင်းမှုလည်း ပိုမိုတိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။

- အမေရိကန်နှင့် ယူရိုဇုန်မှ စီးပွားရေးပြန်လည်နိုးထစေရန် အားကောင်းသော ငွေကြေးမူဝါဒချမှတ်သည့် အခြေအနေတွင် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ၏ ငွေရေးကြေးရေးစီးဆင်းမှုများသည်လည်း ပိုမိုတိုးတက် လာသဖြင့် အာဆီယံ+၃ ဒေသ၌ ပို့ကုန်မှီခိုသည့်ဝယ်လိုအားမှသည် ပြည်တွင်းစားသုံးမှုကို မှီခိုသည့် ဝယ်လိုအားသို့ ပြန်လည်ဟန်ချက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ငွေကြေးပမာဏ အများအပြား အဆက်မပြတ် စီးဆင်းဝင်ခဲ့သည့် နိုင်ငံများတွင် ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ ထိခိုက်နစ်နာမှု များ၊ ငွေရေးကြေးရေး ဈေးကွက်မတည်ငြိမ်ခြင်းနှင့် ငွေကြေးမူဝါဒစီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ ရှုပ်ထွေးမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ အရင်းအနှီးစီးဝင်မှုများ၏ အကျိုးများခံစားနိုင်စေရန်နှင့် ငွေရေးကြေးရေးတည်ငြိမ်မှု ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေအန္တရာယ်များကို စီမံခန့်ခွဲရန် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်း မူဝါဒရေးဆွဲချမှတ်သူများသည် မက်ကရိုပရူဒင်ရှယ်နည်းလမ်းများကို ပိုမိုကျင့်သုံးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။
- လက်ရှိ မရေရာသော ကမ္ဘာ့ဝန်းကျင်တွင် မူဝါဒရေးဆွဲချမှတ်သူများအတွက် အာရှငွေရေးကြေးရေး အကျပ်အတည်းမှ အဖိုးတန်သော သင်ခန်းစာများ ရရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ဦးစွာ အာရှငွေရေးကြေးရေး အကျပ်အတည်းသည် ငွေရေးကြေးရေးဈေးကွက်များနှင့် အရင်းအနှီးစီးထွက်မှုများမှ ပေါ်ပေါက်လာ သော ဆုံးရှုံးမှုများအပေါ် မူဝါဒချမှတ်မှုသည် အဓိကဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယအချက် အနေဖြင့် အာရှငွေရေးကြေးရေးအကျပ်အတည်းသည် နိုင်ငံများအကြား လျင်မြန်သောအကျိုး သက်ရောက်မှုရှိကြောင်း မီးမောင်းထိုးပြခဲ့သည်။ တတိယအချက်အနေဖြင့် ပြည်တွင်းတွင် ပြောင်းလွယ် ပြင်လွယ်ရှိပြီး ပိုမိုတုံ့ပြန်အားကောင်းသည့် မူဝါဒဆိုင်ရာ မူဘောင်တစ်ရပ်ရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ပြင်ပရိုက်ခတ်မှုများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ဒေသတွင်း၌ ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်း ဆောင် ရွက်မှုကိုလည်း တိုးမြှင့်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ကြောင်း မီးမောင်းထိုးပြခဲ့သည်။

- လက်ရှိမရေရာသောကမ္ဘာ့ဝန်းကျင်တွင်- မရေရာမှုဆိုရာ၌စီးပွားရေးနှင့် မသက်ဆိုင်သောဖြစ်ရပ်များ လည်းပါဝင်နိုင်သည်။ မူဝါဒရေးဆွဲချမှတ်သူများအနေဖြင့် မူဝါဒဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်ရန်နှင့် အလျင်အမြန်ပြောင်းလဲနေသော ကမ္ဘာ့ဝန်းကျင်တွင် အလိုက်သင့်တုံ့ပြန်မှု ပေးနိုင်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများအကြား မတူညီသောမူဝါဒများအား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မူဝါဒဆိုင်ရာ ရည်ရွယ်ချက်များအတိုင်း ဈေးကွက်တွင် ချမှတ်ကျင့်သုံးစေခြင်းများ ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ယင်းကာလတို စိန်ခေါ်မှုများအပြင်၊ အာဆီယံ+၃ ဒေသသည် တိုးတက်မှုကို တားဆီးစေနိုင်သည့် ဖွဲ့စည်းမှုဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှုများကိုလည်း ရင်ဆိုင် နေရပြီး၊ တိုးတက်မှုနှေးကွေးသည့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပိုမိုသိသာထင်ရှားလာသည့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေခံအဆောက်အအုံတွင်သာမက လူသားအရင်းအမြစ်တွင်လည်း စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ ထိုအားနည်းချက်များကို တိုက်ရိုက် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းမှုဆိုင်ရာပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု အရှိန်မြှင့်တင်ရေးသည် ပို၍ အရေးကြီးလာပါသည်။
- ပြင်ပရိုက်ခတ်မှုများနှင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေအန္တရာယ်များကို ကိုင်တွယ်ရန် စီးပွားရေးကြားခံများအဖြစ် CMIM ကဲ့သို့ ကမ္ဘာနှင့်ဒေသတွင်း ငွေရေးကြေးရေးကာကွယ်မှုအစီအစဉ်များ၏ အခန်းကဏ္ဍများမှာ လက်ရှိ ကမ္ဘာ့ဝန်းကျင်အခြေအနေတွင် ပိုမိုအရေးပါလာပါသည်။ မူဝါဒရေးဆွဲချမှတ်သူများအနေဖြင့် ဒေသဆိုင်ရာ ငွေရေးကြေးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအပေါ် ကတိကဝတ်ပြုခြင်းသည် ဈေးကွက် မျှော်မှန်းချက်များကို တည်ငြိမ်စေရန် အထောက်အကူပြုမည်ဖြစ်ပြီး ဒေသတွင်းစဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးစေရန်ခိုင်မာသည့် အခြေခံမူဝါဒတစ်ရပ် တည်ဆောက်ပေး နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။